

Túrabe számoló a BU 56 barlang bejárásáról. 1998.08.01.

Augusztus 1-jén indult a társaság a Pireneusok nyugati részén található Illuminako Ateeneko Leizea (BU 56) -1408m mély barlang bejárására. Az elindulás még sikerült, de a határátkelés meghiúsult, mert a mikrobusz 3 főre volt vizsgáztatva 9 helyett.

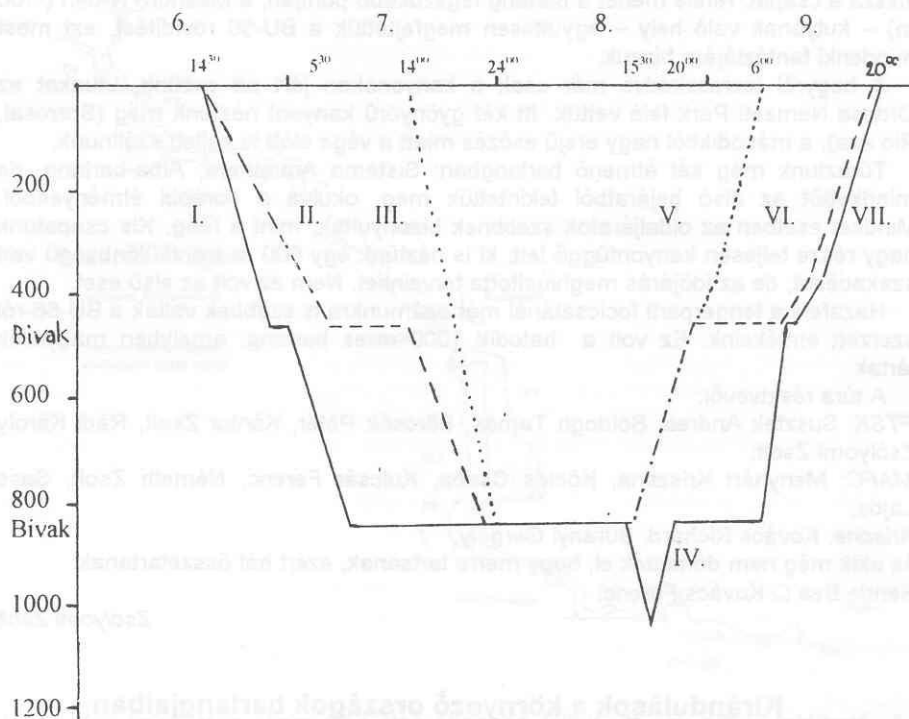
Egy kis gyaloglással, és kerülővel, újra egyesült a társaság, végre elindulhattunk a tengerparton Spanyolország felé. Menyus kocsijában 4 fő szorongott, Bulldogék a barlangnál csatlakoztak a csapathoz.

Augusztus harmadikán, este értünk a francia határhoz, ahol már nem lehetett vadkempingezni ez évtől. A Francia oldalon mindig esik az eső, most is úgy volt, másnap már haladtunk is tovább a BU 56 alaptáborának számító, Hoya del Solano-hoz (óriási dolina). Negyedikén délben kezdtük meg a felcuccolást 1320m-ről kétszeri fordulóval. Táborunkat 1700m magasan egy óriási katlanban rendeztük be, vad lovak társaságában. Másnap a barlangbejáratig (tfsz.1980m) csoportos árnyékkeresés volt a program, itt már gyönyörű napsütés volt az átlag idő, a Pireneusok déli oldalán mindig jobb az idő! A MAFC csapata 1995-ben járt már a barlang főbivakjáig (-850 m), nagy segítség volt a vegyes csapatnak a helyismeretük. Minden esélyünk megvolt a végpont eléréséhez, csak a technika ördöge nem volt velünk.

A beszerelők 14 órakor szálltak le a barlangba, -300 m-ig szerelték be az aknarendszert 8 óra alatt (a kiserelés ugyanilyen ütemben történt 10-én). Németh Zsolt (Kutya) által használt 8-as menetfúró óriási segítség volt a régi nittek újrahasznosítására (kb. 15 nitt újrafúrását spóroltuk meg ezzel a módszerrel). Másnap 3 részletben kezdtük meg a leszállást (lásd a grafikont). A mi csapatunkban volt Lajos is, folyton csak annyit mondott, hogy nem ilyenre emlékszem, a barlang elég kiábrándító volt, a termeket szűk omladékos kerülők kötötték össze, helyenként veszélyesek is voltak. Az utat folyton figyelni és keresni kellett, eltévedés

lehetősége adott volt. Legnehezebb feladata a telefonkábel t vivő csapatnak volt, a **Meandro Oprimodo-t** (szabad fordításban Primitív meander) elhagyva az első biva kba (-470 m) 16 óra alatt értek le. Telefon kiépítést fontosnak tartottuk mivel a barlangban időszakos szifon volt amely, csapadék hatására megtelik, átjárhatatlan lesz.

Leszállási diagram

I. Andi, Hoppá, Lajos, Rádi, Frédi	V. Kútya, Hoppá, Lajos
II. Menyus, Surda, Csaba, Ricsi	VI. Andi, Menyus, Bea, Ferike, Csaba
III. Bea, Ferike, Péter, Kútya, Bulldog	VII. Péter, Surda, Ricsi, Rádi, Bulldog, Frédi
IV. Surda, Ricsi, Rádi, Frédi	

A barlang főágában *Le Rio Aval* (-425m-tól -815m-ig) találtunk bent hagyott köteleket, de az erős igénybevételnek kitett helyeken, vízeséseknél már használhatatlanok voltak. A BU 56 a mészkő és a homokkő határán kialakult 14500m hosszú barlang, ebből 4500m-t (a főbivakig) omladék és szűkületek között tehetünk meg, és amikor végre beérünk a tágabb részekbe kisebb letörések mentén, vízesések mellett ereszkedünk.

A telefonkábel a bivakterem elejéig tartott ki, ahol a hálóhelyhez óriási kőtömbök között kellett közel 100 métert lefelé mászni, izgultunk nehogy meginduljanak a kőtömbök velünk együtt. A beszerelt telefon még működött a Sala Roncal terem tetején, de a megbeszélte időpontban nem sikerült kontaktust teremteni a felszínnel (Kántor Zsolt felszínin ügyelet, akkor még kezdő barlangász volt a telefon ügyeletünk a bejáratba).

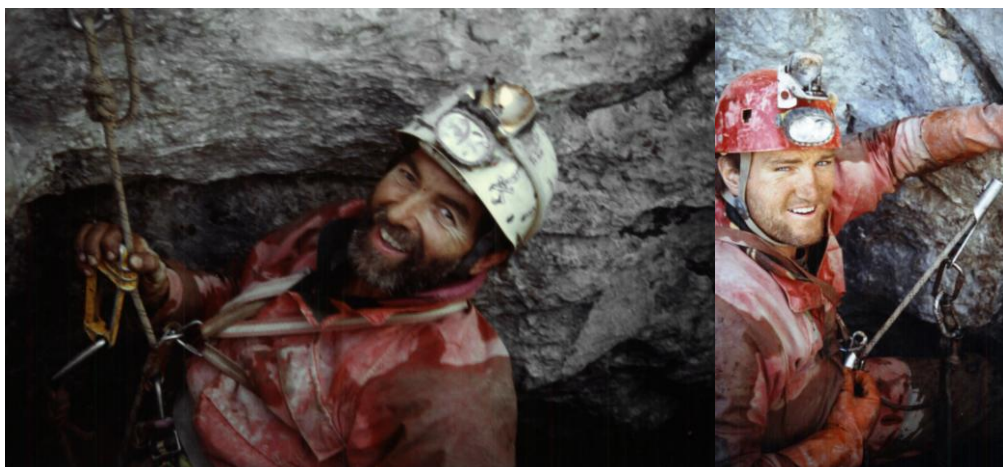

A barlangban a telefonra épített az egész csapat, túl közel voltak a tragikus barlangi balesetek ahhoz, hogy kockáztassunk egy árvíz betörést. Tekintve, hogy az időjárásról 20 órája nem volt hír, a társaság nagy része visszafordulásra szavazott. 4 fő (Surda, Ricsi, Károly, Frédi) a barlang árvízveszélyes pontjáig (-1041 m) vállalta a túrát, nehézfegyverzetben: neoprénben, ill. gumiruhában. Börcsök Péter és Bulldog maradt a bivakban, megvárni a lent túrázókat.

Az alsóbb járatra leírásunk nagy vizeket írt. A Roncal Canyon 400 m-es járatában, ebben bőven volt részünk, fantasztikus élmény volt a dübörgő vízben gázolni, feledtette velünk a szörnyű omladékokat. A kőzet gyönyörű fehér kalciterekkel tarkított, teljesen mosott a kőzet.

Lassan a víz eltűnt, megint omladékos teremben jártunk, 2-3 méteres szalmacseppkő-erdőben kerestük az utat. 2,5 óra alatt értük el az időszakos szifont. Gyors végponti csoki evés után fájó szívvel indult vissza a csapat. Kifelé menet a barlang legszűkebb pontján, a Meandro N-ben (-100m) – kutyának való hely – együttesen megfejtettük a BU 56 rövidítést. Köblös Csaba a lányokkal nyomult a szűkülethez, folyton hajtogatta: **biztos nem férek át, biztos nem férek át!** Nagy hangzavar közepette 2 másodperc alatt áttépte magát a szűkületen... Börcsök Péter előttem ment a hasadékos felmászáson, azon a bizonyos hely előtt mondta is nekem, hogy hát nem itt jöttünk az tuti, mert itt nagyon szűk! Barátkozzál vele Péter mert azon kell átmennünk sajnos, hab testem átpréseléséhez kellett Károly haverom erős válla is, amit igen szétnyomtam talppal az tuti, fogás és lépés nincs a szűk részben! Mint mindig a kiérkezés volt a legjobb, épp naplemente volt, és meleg, csodálatos látkép tárult elénk a bejáratból, erre az egyre emlékszem! A többi elég felejtős, kivéve az alsó vizes szakaszos, és persze Andi főztje a bivakban!

Ez volt a hatodik 1000 m-es barlang, amelyben magyarok jártak.

A túra résztvevői:

FTSK: Susztek Andrea, Boldogh Tamás, Börcsök Péter, Kántor Zsolt, Rádi Károly, Bende Bea és Kovács Ferenc, Zsolyomi Zsolt.

MAFC: Menyhárt Krisztina, Köblös Csaba, Kulcsár Ferenc, Németh Zsolt, Sass Lajos.

ARIADNE: Kovács Richárd, Surányi Gergely.

Frédi: Zsolyomi Zsolt

Barlangkutatás története:

I. Ortilles et J. és F. Pernette fedezte fel 1979 végén.

Első alkalommal -92m mélyre jutottak az "N" meander kibontása után.

Következő évben 1980-ban az Amalgame csoport lejutott -1192m-re.

1981 nyarán szintén az Amalgame lejutott és merült a szifonban -1338m.